

(3.IV.1945, Lera-Chiojdu, Buzău) poet, prozator, istoric și critic literar, ziarist

A urmat cursurile școlii primare în satul natal, pe cele gimnaziale și liceul („B. P. Hasdeu”) în orașul Buzău, apoi Facultatea de Limbă și Literatură Română din Universitatea București, luându-și licența în anul 1969. A lucrat ca redactor la mai multe ziare, reviste și edituri (Viața studentescă, Viața Buzăului, Informația Bucureștilui, Sport - Turism, Albatros, Manuscriptum), la Consiliul Național al Audiovizualului și la Muzeul Național al Literaturii Române. Poet, prozator, istoric literar și reporter, Florentin Popescu a debutat publicistic în revista „Luceafărul”, în 1963, iar editorial cu volumul de

versuri „Obsesia păsărilor” (Colecția „Luceafărul”, 1970).

Ulterior a tipărit peste șaiszeci de volume, într-o paletă tematică variată (poezie, proză, istorie literară, dicționare, memorialistică, reportaje). Este autorul lucrării „O istorie anecdotică a literaturii române” (1995), al monografiilor „Viața lui V. Voiculescu”, „N. Labiș”, „Romanul vieții și operei lui Alexandru Odobescu”, „Necunoscutul Macedonski”.

De asemenea, al unor dicționare de literatură română, de literatură universală, cărți pentru copii, precum și al unor lucrări de sinteză: „Divinități, simboluri și mistere orientale” (5 volume, 1999-2003), „Dicționar de mitologie orientală” (2005), „Babilon, orașul blestemat” (1998). În domeniul poeziei a publicat volumele: „Obsesia păsărilor” (1970), „Mereu-peregrinul” (1972), „Cuvinte de grâu” (1975), „Țărnul uitat și alte poeme” (1981), „Diligența cu păsări” (1983), „Peregrin la Ninive” (1988), „Flăcări și porumbei” (1989), „Cele mai frumoase poezii” (1992), „Elegia cailor pierduți” (ediție bilingvă, română- albaneză, 2007), „101 poeme” (2011).

ARMATĂ NOUĂ

În armata noastră-nfloritoare
Tunurile-s duse la casare
Totuși, de privești atent,
Trag tunuri unii-n Parlament

ÎNGRIJORARE

Ne-așteaptă-o iarnă cu ninsori
Când cad pe glie fulgii și seaștern
Vor mai cădea și barosanii uneori
Din Parlament, de la Guvern...

UNOR PENSIONARI CARE STAU TOATĂ ZIUA LA PALAVRE

În câmpul muncii când erau
Gazu-ntr-una îl ardeau
Astăzi, trist am constatat
Că gazul nu s-a terminat

MATRIMONIALĂ

Tânără frumoasă și calină
Caut bărbat cu vilă și mașină
Că mă pricep să-i fiu oricui pe
plac
Până când fac din el aurolac

UNUIA CARE TOATĂ VIAȚA ȘI-A DORIT SĂ FIE ȘEF

Trece carul mortuar discret,
Cernite-n urmă, cunoștințe multe
Doar pe fața răposatului regret
Că a ajuns așa târziu în frunte.

UNEI CASIERIȚE DE LA MARKET

Ea scana coduri de bare,
El, cu mare-nflăcărare
Voia și-altfel de scanare,
Ea-i ceru - c-așa e pontul
Întâi să-și mai dilate contul

LANSARE DE CARTE

La lansarea trâmbițată
Vin invitații ca o turmă,
Dar mai vin și pișcotari
La tratația de la urmă

LUI ȘTEFAN CAZIMIR

Maestre, ai condus un doctorat
Doamnei din ținuturi prahovene
Și-acum mă-ntreb, profund
mirat:
Cum oare te-ai documentat
Cu sticle sau cu damigene?

LANSĂRI DE CARTE LA LIBRĂRIA „M. SADOVEANU”

La „Sadoveanu” se lansează cu duiumul
Volumele - și totul merge strună,
Deși mai zice-n șoaptă câte unul
Că-i este dor și de o carte bună

LUI GEO CĂLUGĂRU

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ
*Independența
prin Cultură*

Ești, desigur, pehlivan, ștregar
Dar de asta, zău, nu-mi pasă
Porți catrenu-n buzunar
Deși umorul l-ai lăsat acasă

APAR FOARTE MULTE CĂRȚI FĂRĂ VALOARE

A spus un scriitor mai de departe
Că vede Paradisul ca o carte,
Dar eu privind așa harababură
Încep să cred că Iadu-i editură

SE SCRIE ȘI SE PUBLICĂ MULT

Copacii toți de prin pădure
Nu se mai tem acum sărmanii
De foc, de viscole ori de secure
Cât se-ngrozesc să nu ajungă
Hârtie, la toți grafomanii

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ *Independența
prin Cultură*